

[Lis Noer Holmberg]

– kan være nyttigt at nyvurdere centrenes nytteværdi. Jeg vil mene, at det kan være relevant, om man bibeholder centre i områder, hvor man ved, at der er en særlig arbejdsmiljømæssig risiko.

Man taler i forslaget om færre enheder og om tilslutning af flere brancher – hvad det er for brancher, ved jeg ikke. Vi befinder os netop i en tid, hvor vi forsøger at fjerne det overformynderi, der udøves over for borgerne. Vi ønsker i høj grad selvbestemmelsen tilbage til folk. Derfor må vi nok også se på nytten af bedriftssundhedstjenesten. Kan vi også her i højere grad lægge det ud til den enkelte virksomhed og medarbejder? Vi ved, at alle virksomheder med mere end 10 ansatte skal have en sikkerhedsrepræsentant, og disse sikkerhedsfolk deltager i kurser og skulle faktisk kunne klare de problemer, der måtte opstå netop på deres arbejdsplads.

CD kan ikke gå ind for dette forslag, men vi vil gerne være med til at drøfte hele bedriftssundhedstjenesten som sådan, dens nytteværdi, og hvordan den fremover skal fungere, hvis den skal fungere.

Vi kan i øvrigt tilslutte os det, som ministeren sagde. Ministeren udtalte, at vi afventer Arbejdstilsynets BST-undersøgelse, og først derefter vurderes behovene på de områder, som beslutningsforslag nr. B 53 tager op.

Jeg kan meddele, at Kristeligt Folkeparti i hovedtræk er enig med CD.

Tommy Dinesen (SF):

Jeg vil godt sige tak til ordførerne. Selv om der ikke er den helt store begejstring, så vidt jeg kan høre, for at lave tingene om, synes jeg dog, det er nødvendigt, at der kommer nogle politiske signaler. Det er i dag 3 år og 17 dage siden, arbejdsministeren næsten sagde de samme ting: Vi skal vente og se, hvad der sker. Det er akkurat det samme, den forrige arbejdsminister sagde: Der sidder et udvalg og arbejder med dette. Det gjorde der også dengang. Jeg har lige læst det igennem selvfølgelig. De sidder altså godt dér og arbejder videre.

Når man hører nogle af ordførerne, kan man få fornemmelsen af, at de ikke har den helt store indsigt i, hvad det er, der foregår i BST-centrene. For det første er det godt og vel 200 mio. kr., der alene bruges i dag på BST-centrene. Ministeren remsede en masse ting op og sagde,

at da vi sidst behandlede forslaget, var der 61 BST-centre – jeg skriver ca. 60 – i dag er der 56, så der sker noget. Ja, men så sker det altså meget langsomt. De BST-folk, som jeg kender, er i hvert fald meget utilfredse med det, der sker, fordi man ikke kan tage de opgaver op, der er. Man har en fornemmelse af, at Arbejdstilsynet i nogle tilfælde i hvert fald ikke er særlig samarbejdsvillige.

Lad os tage det, som hr. Taanquist rejste netop med hensyn til denne discount-BST i Nyborg, som den bliver kaldt. Arbejdstilsynet vil ikke se på de nogle og tyve – eller er det efterhånden tredive – virksomheder i Holbækområdet, der har tilsluttet sig BST i Nyborg, fordi Nyborg er billigere. Man ved ikke engang, om der er ansat nogen på BST i Nyborg. Der er én ting, man i hvert fald ved, man er sikker på, at man ikke får besøg af nogen fra BST. Man kan få den opfattelse, at nogle arbejdsgivere er indstillet på det. Nu vil jeg ikke sige, at alle arbejdsgivere er sådan. Jeg kender en hel del arbejdsgivere, der virkelig har gjort noget ud af arbejdsmiljøet. Der er arbejdsgivere, der bruger mange penge – på store arbejdspladser er det millioner – men det har også været gavnligt.

Der var en, der sagde til mig om Nyborg BST, som nu underbyder, at retstilstanden med hensyn til BST er anarkistisk. Det er noget helt andet end det, som ministeren siger her. Man kan så være uenig om, hvor meget BST skal tage op, og hvor stor den skal være. Det bud, som vi fra SF's side vil give i dag, er, at der skal være noget med to BST-centre i hvert amt, altså godt og vel 28–30 stykker. Så er der i hvert fald lang vej igen med den indskrænkning, der er sket inden for de sidste 3 år fra de 61 til 56.

»Man skal stadig væk finde sine ben«, sagde arbejdsministeren. Jeg har den opfattelse, at det er de store ord, man bruger fra regeringens side, når vi snakker om disse ting.

Jeg har hørt for et års tid siden den daværende arbejdsminister fortælle om, hvor godt det skulle være, at man samlede det indre og ydre miljø. Der blev brugt megen PR på det, der blev skrevet side op og side ned. Hvad finder man så ud af i dag? Nu skal der altså ikke ske noget. Den debat får vi senere, for jeg synes ikke, at ministeren eller regeringen skal have lov til at slippe så nemt om ved deres afbureaukratisering. Småtingene kommer, men de store ting ser vi altså ikke ret meget til.